

Θέατρο Αλίκης.

Δ. Μπόγρη «Μπουρίνη». Albo de Benedetti «Δὲ σὲ γνωρίζω πιά».

Ο κ. Δημήτρης Μπόγρης, διαγραφεὺς τῆς «Δράκαινας» καὶ τῶν «Ἀρραβωνιασμάτων, ἔδωσε τὸ νέο ἔργο του «Μπουρίνη» ποὺ συνεχίζει τὶς καλές ἐπιτυχίες τῶν παλῆών ἔργων του. Τὸ γερὸ ἡθογραφικὸ στοιχεῖο τοῦ ἔργου, ή καλὴ σκηνικὴ οἰκονομία, καθὼς καὶ ἡ διαγραφὴ ὀρισμένων τύπων, ἀφίνοντι ἐλπίδες γιὰ μελλοντικὴ ἀρτιώτερη δημιουργία. Όμως καὶ αὐτὸ καθ' ἐαυτὸ κρινόμενο τὸ «Μπουρίνη» είναι ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα τῆς σύγχρονης φτωχῆς, δυστυχῶς, θεατρικῆς παραγωγῆς μας. Ο ζωντατός του διάλογος, καὶ ἡ ὅμαλή του γλῶσσα, ἐπέτρεψαν στοὺς ἡθοποιοὺς νὰ δημιουργήσουν καλοὺς χαρακτῆρας. Τὸ παιξιμό τους, κρινόμενο συγκριτικὰ μὲ ἀπόδοσί τους σὲ ξένα ἔργα, ἀποδεικνύει μᾶς ἀκόμα φορά, πόσο εὔεργετικὸ είναι γιὰ ὀρισμένους τούλαχιστον ἡθοποιοὺς τὸ γνώριμο περιβάλλον τοῦ τόπου τους. Ή κ. Αλίκη παρ' ὅλη τὴν εύσυνείδητη προσπάθειά της ἔβλαψε τὸ ἔργο, γιατὶ δὲν ἦταν ἡ γυναικα ποῦ ζητοῦσε ὁ ὄρλος.

Ο κ. Λογοθετίδης ἀφίνει τὴν εὐχάριστη ἐντύπωσι ὅτι ἀρχίζει νὰ ἐγκαταλείπει τὶς μπουφόνικες ὑπερβολές ποὺ τόσο ἐμείωναν τὸ πηγαῖο ταλέντο του. Ο κ. Μουσούρης καὶ ἡ κ. Παπαδοπούλου περισσότερο ἐπιτυχεῖς ἀπὸ ἄλλες φορές. Ο κ. Τσαγανέας είχε μᾶς πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἀπόδοσι, καὶ ὁ κ. Γιαννίδης, ὁ λεπτὸς πάντα ἐρμηνευτὴς τῶν ὁρῶν του.

Ἐπίσης στὴν ἀφετὰ εὐχάριστη κομιδία ποὺ ἀνέβασε τελευταῖα ὁ θίασος Αλίκης, τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Albo de Benedetti, οἱ ἡθοποιοὶ ἔπαιξαν ἴκανοποιητικά. Πολὺ καλὸς ὁ κ. Λογοθετίδης ἡ κ. Αλίκη ἀπηλλαγμένη ἀφετὰ ἀπὸ τὶς λεπτές νότες τῆς φωνῆς της ποὺ τὴν ἐμείωναν σημαντικά, ἦταν καὶ κομψὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα στὸ ὄρλο τῆς τσαχτίνας συζύγου, ὁ κ. Μουσούρης ὑπέρ ποτε ἀδιάφορος ἔβλαψε τὸ σύνολο, καὶ ἡ δ. Βολωνάκη είχε λεπτὴ ἀπόδοσι καὶ προσόντα ἀφετά.

Οἱ σκηνογραφίες ἐπιμελημένες καὶ καλές.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ